

Nyomdászképzés egyetemi szinten

Faludi Viktória

Az utóbbi időben egyre több szakmai esemény, rendezvény, aktivitás kap otthont az Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könyűipari és Környezetmérnöki Kar, Médiatechnológiai és Könyűipari Intézet berkeiben. Nem véletlenül élénk az érdeklődés a felsőfokú nyomdaipari képzés fellegvára iránt, sok változás is történt a közelmúltban. Dr. Horváth Csaba egyetemi docens, intézetigazgató válaszolt kérdéseinkre.

A nyomdaipar mérnökeinek képzése intézményetekben több évtizedes múltra tekinthet vissza. A képzés egyetemi szintre emelése milyen pluszfeladatokat rótt az oktatói gárdára és a hallgatókra?

Elsősorban az egyetemi rang megszerzése jelentett nagy kihívást mindenkinek, hiszen ez egy magasabb követelményrendszer teljesítését kívánta meg. Természetesen a szint megtartása és a folyamatos fejlődés kényszere intézetünk valamennyi oktatóját és munkatársát további erőfeszítésekre készíteti. Úgy vélem, mindenki pozitív élményként élte meg a változást, és büszke az eredményre.

A hallgatók számára az egyetemi rang a tudásszerzési és képzési lehetőségeik bővülését is jelenti. Az oktatói karral szemben a magasabb szintű kutatási tevékenység az alapvetően új elvárás.

Alig több mint fél év távlatában milyennek látjátok a helyzetet?

Minden tekintetben pozitívnak ítélem meg a változást. Az intézményünk presztízse egyértelműen emelkedett a hallgatók szemében. Erre az idei beiskolázási adatok is utalnak, pedig az idei felvételi tájékoztatóban még Budapesti Műszaki Főiskola néven szerepeltünk. Az általunk szolgált iparágakból is pozitív visszajelzéseket kaptam. A korábban itt végzett mérnökök is örömmel említik, hogy egykori alma materük egyetemmé vált.

Mire lenne szükségetek a pénzen kívül a további fejlődéshez?

Bizalomra elsősorban. Arra, hogy minél több tehetséges hallgató válassza a karunk és az intézetünk által kínált képzéseket. Higgyenek abban, hogy az itt megszerzett tudás és tanulási tapasztalat olyan érték, amely évtizedekre jó esélyt biztosít számukra a szerethető és sikerélményekkel teli munkavégzéshez. Ugyanígy nagyon fontos számunkra a nyomda-, csomagoló- és a papíripari cégek elfogadó akarata is nálunk szerzett képzettségeket illetően.

Mi az, amit nyújtani tudtok az ipar számára jelenleg? Milyen fejlesztési terveitek vannak ezen a téren?

Az alapvető szolgáltatásunk az edukáció. A könyvnyűipari mérnök szak oktatási rendszerén belül, a nyomtatott média, valamint csomagolás és papírtechnológia szakirányokon folyik nálunk felsőfokú képzés, valamennyi formában. Alapfokon (BSc) és mesterfokon (MSc) mérnökök, felsőfokú szakképzés keretében mérnökasszisztensek képzése. Az iparban dolgozó szakemberek továbbképzésére speciális tanfolyamokat is indítunk, elsősorban cégek egyedi kérései alapján. Tervezzük, hogy a nagyon sikeres kurzusainkat megismételjük, mindenki számára elérhetően.

Időről időre szakértői és kutatási feladatokat is végez az intézetünk ipari megbízások alapján, az itteni jelentős mérés-technikai háttérre alapozva. Ezt a tevékenységet erősíteni tervezzük, az egyetemi jellegnek megfelelően. Rövid távú terveink között szerepel egy grafikai kommunikációs kutató és szolgáltató laboratórium létrehozása közhasznú társaság formában a Nyomda- és Papíripari Szövetséggel és a Csomagolási és Anyagmozgatási Országos Szövetséggel közösen.

Úgy gondolom, nem hiú remény, hogy az intézetünk, a „Doberdó utca” az iparágaink tudásközpontjává válik a jövőben. Örömmel tapasztalok

talom, a munkánk megbecsülésének jeleként értékelem, hogy egyre több nyomdász-, csomagoló és papíros rendezvénynek ad otthont az egyetemünk. A szakembereink szívesen jönnek ide. Különösen, ha a parkolási problémákban is előre tudunk majd lépni.

Milyen perspektívát kínál az intézet az itt dolgozóknak és a hallgatóknak?

A minket választó hallgatók – remélem – egy érdekes és biztos karriert ígérő mérnöki szakma teljes képzési palettáját keresik és találják meg itt.

Sajnos az intézet meghatározó oktatóinak egy része a karrierjének az utolsó évtizedében van. Kevés a fiatal tanárunk. Ez összefüggésben van az egyetemi oktatókra vonatkozó „magas követelmények és alacsony fizetések” anakronizmusával. Talán a legnehezebb feladatomban egy új, fiatal oktatógeneráció felépítése és elindítása az akadémiai pályán.

Mivel erősítitek az itt tanuló mérnökjelöltek kötődését a nyomdaiiparhoz?

A hallgatók választott szakirányuk iránti elkötelezettsége a célunk. Ennek érdekében szervezünk számukra is szakmai rendezvényeket, támogatjuk részvételüket a szakmai közéletben. Publikációs és megjelenési lehetőséget biztosítunk számukra a szakmai sajtóban. A végzős nyomtatott média szakos hallgatók a Printinfo c. szaklapban kaptak bemutatkozási lehetőséget. A Magyar Grafika rendszeresen közli az itt készült szakdolgozatok kivonatát, a legjobbakat teljes cikk formájában is.

Miben látsz tartalékokat a képzést illetően?

Személyesen célokom, hogy minél közelebb hozzam az oktatásunkat az ipari gyakorlathoz és elvárásokhoz. Ennek érdekében szeretnénk kiszélesíteni a támogatóink körét. A közelmúltban egy tanácsadó testületet alakítottunk azokból az ipari vezetőkből, akik személyesen és a cégeiken keresztül is jelentős mértékben támogatták a munkánkat. Számítunk a véleményükre, tanácsaikra és állásfoglalásukra minden oktatási- és intézetfejlesztési kérdésben.

Új szemléletű támogatási megállapodásokra törekszem az ebben érdekelt gyártókkal és beszállítókkal, elsősorban a tudástranszferre koncentrálni. Számunkra a legújabb technikai megol-

dásokról tartott előadások és konzultációk, az oktatóink továbbképzése, a hallgatóink gyakorlati oktatása, a közös kutatási projektek, az egymást erősítő marketing legalább olyan fontos, mint az anyagi támogatás. Ennek szellemében kötöttünk megállapodást a Canon magyarországi vállalatával ez év szeptemberében, egyúttal egy tudásközpont alapjait is lerakva. Ugyanígy elvek szerint tárgyalunk más cégekkel is. Örömmel mondhatom, hogy ez ügyben a vártnál is nagyobb nyitottságot tapasztaltam a partnereink körében.

Milyen új oktatási lehetőségeken dolgoztok? (Távoktatás, egyéb tanfolyamok, kiegészítő képzések.)

Számos újítási elképzelésünk van a meglévő képzéseinket illetően is. A korábbra helyezett szakirányválasztástól kezdve a tantervek átdolgozásáig, a tevékenység típusú laborgyakorlatoktól az egységesen szervezett külföldi tanulmányokig. Új mesterképzési szak (nyomtatott média) kidolgozásán is törjük a fejünket.

Olyan elismert szakképző tanfolyamok indítását is tervezzük, amely az iparban dolgozók számára a korszerű szakismeretek elsajátításának lesz a terepe, mérnökhallgatóink számára pedig speciális gyakorlati ismeretek elsajátítását teszi lehetővé.

A végzett mérnökök számára milyen posztgraduális képzési lehetőségek vannak? Ezen a téren „házon belül” terveztek-e bővülést?

A mérnöktovábbképzés régebben népszerű formáját szeretnénk felújítani. Jövő év szeptemberében újraindítjuk a szakmérnök-képzést. Először grafikus kommunikáció szakon, majd csomagolás-technológia szakon is. Ezek három féléves képzések lesznek, levelező formában felépítve, a legkorszerűbb technológiai és üzemszervezési ismeretekre koncentrálni.

Mire vagy büszke az intézet igazgatójaként?

Az intézetre. Sikeres elődömré, prof. dr. Endrédi Ildikóra, aki egy jól felépített, karakteres intézetet adott át nekem. Munkatársaimra, akik a folytatási, változtatási elképzeléseim mellé álltak, és akikben sokkal több vitalitás és pozitív tenni akarás van, mint azt kívülállóként korábban hittem.